

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudkyň JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. K. W.**
zastoupený advokátem Mgr. Theobaldem Ptoszkem
sídlem Horní 55A, 700 30 Ostrava

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3, 709 00 Ostrava

ve věci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou a jejím doplněním (vedeno pod sp. zn. 22 A 64/2021) se žalobce domáhal ochrany před množstvím tvrzených zásahů správního orgánu, avšak vylicení skutkových okolností bylo naprosto chaotické, neobsahovalo potřebné náležitosti a nebylo ani možno zjistit, které návrhy výroků rozsudku se vztahují ke kterým tvrzeným zásahům. Soud proto vyzval žalobce k odstranění vad usnesením ze dne 16. 3. 2023, na což žalobce reagoval podáním

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

došlým soudu 27. 3. 2023. Ani poté však žaloba neposkytovala soudu možnost jejího věcného projednání, byla odmítnuta usnesením ze dne 11. 5. 2023, č. j. 22 A 64/2021-28. To bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 1. 11. 2023, č. j. 4 Afs 233/2023-42. V tomto rozsudku (bod 18) se NSS ztotožnil s hodnocením zdejšího soudu stran neurčitosti a nesrozumitelnosti zásahů namítaných žalobcem, s výjimkou posouzení zásahu, týkajícího se neposkytnutí úředního záznamu bez zákonného důvodu, kdy uvedl, že tento postup žalovaného může představovat nezákonný zásah do veřejných subjektivních práv osoby souvisejících s evidencí daní ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a uložil zdejšímu soudu povinnost se touto skutečností v dalším řízení zabývat (bod 19 až 21). Krajský soud je těmito závěry NSS vázán v souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s.

2. Krajský soud tedy usnesením ze dne 15. 2. 2024 č. j. 22 A 64/2021-58 vyloučil žalobu v části, kterou se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v neposkytnutí úředního záznamu ze dne 20. 4. 2021, č. j. 1646685/21/3200-11450-810208, k samostatnému projednání a rozhodnutí (nyní vedeno pod sp. zn. 22 A 13/2024) a ve zbytku žalobu odmítl.
3. Žalobce v žalobě uvedl, že mu žalovaný ve sdělení ze dne 18. 11. 2021 odmítl poskytnout úřední záznam ze dne 20. 4. 2021, č. j. 1646685/21/3200-11450-810208, když jej považoval za písemnost určenou pro svou výlučnou potřebu. Žalobce však považuje tento úřední záznam za doklad, který „může souviset s evidencí daní vzhledem k časové posloupnosti úkonů SD. Následující den byly provedeny změny v testovací verzi na ODÚ IT oddělením.“
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že úřední záznam ze dne 20. 4. 2021 neobsahuje žádné informace či písemnosti, které by mohly být v řízení uplatněny jako důkazní prostředek. Byl vyhotoven toliko jako výsledek šetření prověřující interní postupy správce daně, aniž by bylo shledáno nějaké pochybení. Žalovaný popsal průběh korespondence mezi ním a žalobcem a uzavřel, že žalobcův požadavek byl pouze obecný, žádným způsobem nezdůvodnil, proč je nahlížení do jinak nepřístupné části spisu pro něj nutné pro další řízení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
5. Krajský soud rozhodoval podle § 82 a násl. s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. O žalobě soud rozhodl u jednání dne 14. 6. 2024, když žádost zástupce žalobce o odročení jednání neshledal včasnou ani řádnou (§ 50 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 64 s. ř. s.). Mezi doručením předvolání k jednání a žádostí o odročení totiž uplynul celý týden, přitom zástupci žalobce zřejmě nic nebránilo v tom, aby jej sdělil obratem, když tvrzeným důvodem byla dlouhodobě plánovaná dovolená zástupce žalobce. Takto zcela obecně tvrzený důvod zástupce žalobce navíc nekonkretizoval dostatečně ani na výzvu soudu, když doručil pouze údajný screen z aplikace Booking.com, v němž však chyběla jakákoli zmínka či vazba na zástupce žalobce. Je třeba dodat, že zástupce žalobce i žalobce sám se nařízeného jednání zúčastnili.
7. Z obsahu správní dokumentace soud zjistil, že žalobce dne 18. 10. 2021 požádal žalovaného o zaslání „všech písemností mně dosud nedoručených“, s tím, že „SD učinil změny v evidenci ADIS a odkázal se přitom na žádost o provedení podrobné analýzy ODÚ IT odd. GFŘ.“ Žalovaný v odpovědi ze dne 18. 11. 2021 uvedl, že od posledního nahlížení do spisu daňovým subjektem (18. 3. 2021) přibýly 2 písemnosti zařazené ve vyměřovací části spisu (stanovisko k odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 18. 12. 2020 o námitce a doplnění stanoviska k odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 25. 11. 2020 o úroku z vratitelného přepłatku) a

tyto písemnosti žalobci posílá. Dále přibyl úřední záznam ze dne 20. 4. 2021 č. j. 1646685/21/3200-11450-810208, jedná se o písemnost zařazenou ve vyhledávací části spisu, sloužící výlučně pro potřeby správce daně, proto žalovaný zasílá žalobci pouze soupis vyhledávací části spisu, nikoli samotnou písemnost. Na to žalobce požádal dne 19. 11. 2021 o úřední záznam ze dne 20. 4. 2021 s tím, že „i přes tvrzení SD, že se jedná o písemnost sloužící výlučně pro potřebu, což SD nijak neprokázal.“ Žalovaný odpověděl dne 15. 12. 2021, když zopakoval, že se jedná o písemnost sloužící výlučně pro potřeby správce daně a žalobce do ní není oprávněn nahlédnout, jelikož nebyly naplněny podmínky § 66 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“).

8. Soud neprováděl u jednání dokazování žádným důkazem uvedeným v žalobě, neboť vše podstatné bylo obsaženo ve správní dokumentaci.
9. Podle § 66 odst. 3 daňového řádu, není-li ohrožen zájem jiného daňového subjektu nebo jiných osob zúčastněných na správě daní anebo cíl správy daní, může správce daně v odůvodněných případech, kdy je to nutné pro další průběh řízení, umožnit nahlédnutí i do písemností ve vyhledávací části spisu.
10. Soud si od žalovaného vyžádal onen úřední záznam z 20. 4. 2021, přičemž postupoval podle § 68 odst.3 daňového řádu, který nařizuje i soudu jako orgánu veřejné moci dodržení podmínek § 66 daňového řádu (viz rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2013 č. j. 1 Afs 21/2013-66). Aby soud plně dostál smyslu soudního řízení správního, postupoval v intencích rozsudku NSS ze dne 25. 11. 2011 č. j. 7 As 31/2011-101, který se sice týká problematiky bezpečnostního řízení, ale jeho nosné závěry lze příležitostně použít i na nyní posuzovanou věc (srov. též rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 9. 2015 č. j. 62 Af 75/2014-230). Krajský soud zde tedy „suploval“ aktivitu účastníka řízení, seznámil se s obsahem úředního záznamu ze dne 20. 4. 2021 a porovnal jej s důvody, pro které jej žalovaný odmítl poskytnout žalobci. Své poznatky a závěry pak soud sdělil v obecné rovině účastníkům řízení v rámci ústního jednání (srov. zvukový záznam z jednání dne 14. 6. 2024). Na tomto místě soud připomíná rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2018 č. j. 9 Afs 85/2016-51, podle něhož *Odepření práva nahlížet do spisu dle § 65 a § 66 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, může představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. jen zcela výjimečně. Půjde o případy, ve kterých bude daňovému subjektu v rozporu se zákonem znemožněno nahlížet do podstatné části daňového spisu, event. o případy, kdy správce daně opakovaně a hrubě poruší pravidla pro zpřístupnění daňového spisu.* V nyní posuzované věci žádal žalobce o úřední záznam s obecným zdůvodněním, že může obsahovat informace ke změnám v jeho daňové evidenci. Soud k tomu uvádí, že úřední záznam z 20. 4. 2021 se žalobcovy daňové evidence či jejích změn nijak netýká, nemá s ní nic společného. Žalobce ani v žádosti, ani v žalobě neodůvodnil, proč by nahlížení do této písemnosti bylo nutné, pro jaký další průběh jakého řízení by bylo nutné, takže nesplnil podmínku uvedenou v § 66 odst. 3 daňového řádu. Žalovaný proto postupoval zákonně, když žalobci onen úřední záznam neposkytl. Z hlediska § 82 s. ř. s. tak nejde o nezákonný zásah správního orgánu.
11. S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 87 odst. 3 s. ř. s.
12. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 14. června 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu